

stjellige Opfattelser komme til at arbejde med hinanden; men naar den ærede Forslagsstiller har anføret, at han som Medlem af dette Thing maa anse det for giøet, at Folkethinget betragter dette Lovforslag for et godt Grundlag for Forhandling, forekommer det mig rigtignok ogsaa, at han kan gjøre det med fuld Ret, medmindre man da maa antage, at Folkethinget, siden Forslaget indbragtes og vedtoges her, havde forandret Skikkelse med Hensyn til Opfattelsen af vort konstitutionelle Livs Hovedprinciper, og det er efter min Overbevisning ikke Tilfældet. Altsaa, naar Forslaget bringes frem saa tidlig i Samlingen, antager jeg, at det ogsaa er Forslagsstillerens alvorlige Hensigt at faae denne Sag behandlet sammen med andre Medlemmer, som kunne have en anden Anskuelse, og søge at faae at vide, hvorvidt Regjeringen vil tage Del i Forhandlingen derom og ikke fornøent trække sig tilbage fra Sagen, som om Gjennemførelsen af sidste Stykke af Grundlovens § 12 var Noget, som den vilde lade Rigsdagen ene om, og som ikke kom den ved. Jeg sætter Pris paa paa dette Omraade at faae forhandlet de store Spørgsmaal, for at vi i denne Sag og i andre kunne faae set, om det er Meningen, at vi hertilands skulle føre vort politiske Liv kun i Strid og Riv uden Frugt, eller om det skal lykkes os gjennem en alvorlig Forhandling at naae Betingelserne for, at vort Arbejde kan blive frugtbart for vort Folk og Land. Jeg skal derfor ikke være den, der vil forsøge at fikle noget Nyt ind i dette Forslag, som f. Ex. yderligere Fordringer fra Venstres Side — jeg vedkjender mig Forslaget som et, der tidligere har været mit — og jeg skal med den ærede Forslagsstiller erkjende, at det danner et Grundlag for hans og vor Betragtning, hvorpaa vi kunne ønske en loyal Forhandling. Saaledes har jeg idetmindste opfattet den ærede Forslagsstiller's Forslag, og saaledes ønsker jeg at opfatte alle Forslag, som fremkomme her i Thinget. Sed kan meget vel forstaa, at naar man lever under parlamentariske Kampe uden Haab om at naae en Frugt i Diebliffet, kan man ønske at pointere sine Principer til Brug i det politiske Liv, og at der altsaa kan være kommet Spørgsmaal frem i en tidligere Periode, som man ikke selv har havt Haab om at faae behandlet til Ende, men som dog have havt Betydning for den parlamentariske Kamp's endelige Maal: Regjeringens Overensstemmelse med det folkevalgte Kammer; men jeg tror, at man nu er kommen ind i en Periode, hvor man tager Sagen paa en noget anden Maade, nemlig paa en mere rolig og forhandlende Maade. Det vil sige, det kan gjerne være, at ikke Alle tænke saaledes, og at der er Nogle, som ønske den gamle gamle og ufrugtbare Strid tilbage, men som ogsaa, naar Knuden strammes, dog løbe fra det Hele, uden at bringe noget Resultat ud deraf. Jeg

ønsker ikke den Tid tilbage. Jeg ønskede helst, hvis det var muligt, at vi, uden altfor stærk Pointering af Forskjellighederne i vore Anskuelser, snarere kunde søge at nærme os til et godt Grundlag, saa at vi ad anden Vej kunde naae det Maal, som dog enhver alvorlig Mand eftertragter i sit politiske Liv. Jeg vil derfor følge den ærede Forslagsstiller med Hensyn til den Anvisning, han gav af Lovens Behandling; jeg antager, han ønsker den alvorlig prøvet her i Thinget ved et Udvalg, sammensat af de forskjellige Partiers Mænd. Jeg skal ikke sige Andet, end at jeg ogsaa har følt mig ilde berørt af den Behandling, Lovforslaget fik isjor. Hele den Maade, hvorpaa der blev arbejdet paa Lovforslaget isjor, danner en fuldstændig Modsatning til min Betragtning af vort Arbejde her. Jeg mente dengang, at Valget den 3die Januar gav os en Anvisning paa en vis bestemt Vej, vi skulde følge i vor Virksomhed; for mit Vedkommende opstattede jeg de Arbejder, jeg havde med at gjøre, saaledes, at vi skulde søge saa meget som muligt at faae lagt Resultater frem for Thinget, saa kunde det gjøre, hvad det vilde dermed. Jeg veed vel, at der er visse Strømninger her i Thinget, der gaa til den modsatte Yderlighed, og jeg frygter for, at den Stjæbne, dette Lovforslag fik i forrige Samling, var en Følge af denne fra min divergerende Betragtning. Naar man nu kommer ind med den Forklaring, der nu er giøet, og som i alt Fald afgiver en Del berettigede Undskyldningsgrunde for Stillingen i forrige Samling, tager jeg det som et glædeligt Tegns paa, at, havde der været noget Saadant, som jeg før nævnte, tilstede isjor fra forskjellige ærede Medlemmers Side, er det ikke Hensigten iaar at handle paa samme Maade med denne alvorlige Sag. Enhver Bevægelse, der gaar i Retning af, at vi behandle denne Sag — ikke, som der blev sagt, som en Paradehest, men saaledes, at vi kunne have Nytte af den — hilser jeg med Glæde, og forsaavidt altsaa ogsaa denne Sag, der angaar et Spørgsmaal, der, naar Alt kommer til Alt, er den alvorligste og vigtigste i vort konstitutionelle Livs Udvikling, som vi kunne have med at gjøre.

Forslagsstilleren (Alberti): Jeg vil bede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Rimestad) om at være saa billig at slutte fra sig selv til mig, naar han næste Gang vil omtale mine personlige Forhold. Nagtet det ærede Medlem jo i Almindelighed findes paa sin Plads her ligeoverfor, er det jo en bekendt Ting her i Thinget, at han i Reglen ikke er disponibel til Formiddagsudvalg i Ugens første 5 Søgnedage, men det ærede Medlem kan dog slutte deraf, at om end jeg af og til kom her, kunde jeg dog være i den Stilling ikke at være disponibel til Udvalg.